PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2019/1109

ze dne 27. června 2019,

o zastavení řízení týkajícího se dovozu svařovaných trub, trubek a dutých profilů se čtvercovým nebo obdélníkovým příčným průřezem, ze železa (kromě litiny) nebo z oceli (kromě nerezavějící oceli) pocházejících z Republiky Severní Makedonie, Ruska a Turecka

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na článek 9 tohoto nařízení,

po konzultaci s členskými státy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení šetření

(1) Dne 28. září 2018 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu svařovaných trub, trubek a dutých profilů se čtvercovým nebo obdélníkovým příčným průřezem, ze železa (kromě litiny) nebo z oceli (kromě nerezavějící oceli), přičemž jsou vyloučeny trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody a pažnice a čerpací trubky používané při vrtné těžbě ropy nebo plynu (dále jen „duté profily"), pocházejících z Republiky Severní Makedonie, Ruska a Turecka (dále jen „dotčené země"), do Unie, na základě článku 5 základního nařízení. Oznámení o zahájení řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení").

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který podal dne 14. srpna 2018 Výbor na obranu odvětví Evropské unie vyrábějícího svařované ocelové trubky (dále jen „žadatel") jménem výrobců v Unii. Společnosti, které žadatel zastupuje, představují více než 40 % celkové výroby dutých profilů v Unii. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné podstatné újmě, které byly dostačující pro zahájení šetření.

1.2. Žádost o celní evidenci

(3) Dne 20. prosince 2018 podal žadatel žádost o celní evidenci dovozu z dotčených zemí podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení. Žadatel tvrdil, že došlo k významnému nárůstu dovozu z dotčených zemí, na základě srovnání:

a) objemu za období po konci období šetření („OŠ") (červenec – říjen 2018) s obdobím červenec–říjen 2017 a

b) průměrného měsíčního dovozu z dotčených zemí v období po zahájení šetření (říjen a listopad 2018) s odpovídajícím obdobím předchozího roku.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu svařovaných trub, trubek a dutých profilů se čtvercovým nebo obdélníkovým příčným průřezem, ze železa (kromě litiny) nebo z oceli (kromě nerezavějící oceli) pocházejících z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Ruska a Turecka, Úř. věst. C 347, 28.9.2018, s. 6.

1.3. **Zúčastněné strany**

(4) V oznámení o zahájení řízení vyzvala Komise zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak zúčastnit šetření. Komise o zahájení šetření navíc výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a orgány Severní Makedonie, Ruska a Turecka, známé dovozce, obchodníky, jakož i sdružení, o nichž je známo, že se jich šetření týká, a vyzvala je k účasti.

(5) Zúčastněné strany měly možnost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

1.4. **Výběr vzorku**

(6) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že v souladu s článkem 17 základního nařízení možná vybere vzorek zúčastněných stran.

1.4.1. *Výběr vzorku výrobců v Unii*

(7) Ve svém oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že v souladu s článkem 17 základního nařízení předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě objemu výroby obdobného výrobku v Unii v období od července 2017 do června 2018 a zeměpisného rozložení. Komise zúčastněné strany vyzvala, aby se k prozatímnímu vzorku vyjádřily. Jeden z výrobců předběžně zařazených do vzorku informoval Komisi o tom, že nemůže celý dotazník vyplnit, a proto se nechce stát součástí vzorku výrobců v Unii. Komise proto rozhodla vzorek výrobců v Unii revidovat a nahradit tohoto výrobce dalším největším výrobcem v Unii z hlediska objemu výroby. Konečný vzorek představoval více než 30 % odhadované výroby obdobného výrobku v Unii a byl považován za reprezentativní pro výrobní odvětví Unie.

1.4.2. *Výběr vzorku dovozců*

(8) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce v Unii, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení.

(9) Komisi se přihlásilo dvanáct dovozců, kteří nejsou ve spojení, a čtyři z nich deklarovali dovoz z dotčených zemí během období šetření, předložili požadované informace a souhlasili se svým zařazením do vzorku. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala jako vzorek tři dovozce na základě největšího objemu dovozu do Unie a jejich zeměpisné polohy v rámci Unie. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl se všemi známými dotčenými dovozci výběr vzorku konzultován. Nebyly vzneseny žádné připomínky.

1.4.3. *Výběr vzorku vyvážejících výrobců v Severní Makedonii, Rusku a Turecku*

(10) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce v Severní Makedonii, Rusku a Turecku, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala mise Severní Makedonie, Ruska a Turecka při Evropské unii, aby určily a/nebo oslovily případné další vyvážející výrobce v příslušných zemích, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

(11) Deset vyvážejících výrobců v Turecku, tři v Severní Makedonii a dva v Rusku poskytli požadované informace a souhlasili se zařazením do vzorku.

(12) S ohledem na omezený počet vyvážejících výrobků v Severní Makedonii a Rusku Komise rozhodla, že výběr vzorku není v uvedených dvou zemích nutný.

(13) Pokud jde o vyvážející výrobce v Turecku, Komise v souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen, vzorek tří vyvážejících výrobců. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými dotčenými vyvážejícími výrobci a orgány v dotčených zemích. Nebyly vzneseny žádné připomínky.

1.5. **Individuální zjišťování**

(14) O individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení požádal jeden vyvážející výrobce v Turecku. Vzhledem k závěrům uvedeným v 97. bodě odůvodnění nebylo nutné tuto žádost dále zpracovávat.

1.5.1. *Odpovědi na dotazník*

(15) Komise v den zahájení řízení zpřístupnila on-line dotazníky a vyzvala tři spolupracující vyvážející výrobce v Severní Makedonii, dva spolupracující vyvážející výrobce v Rusku, tři vyvážející výrobce zařazené do vzorku v Turecku, čtyři výrobce zařazené do vzorku v Unii a tři dovozce, kteří nejsou ve spojení a byli zařazeni do vzorku, o jejich vyplnění.

(16) Odpovědi na dotazník byly obdrženy od tří spolupracujících vyvážejících výrobců v Severní Makedonii, jednoho spolupracujícího vyvážejícího výrobce v Rusku, tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a jednoho vyvážejícího výrobce požadujícího individuální zjišťování v Turecku, čtyř výrobců v Unii zařazených do vzorku a tří dovozců, kteří nejsou ve spojení a byli zařazeni do vzorku. Jeden vyvážející výrobce v Rusku odpověď neposkytl a oznámil, že nechce spolupracovat.

1.6. **Inspekce na místě**

(17) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala pro zjištění dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie za nezbytné. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení se uskutečnily v prostorách těchto společností:

European Steel Tube Association, Paříž, Francie

Výrobci v Unii zařazení do vzorku

— Tata Steel UK Limited, Corby, Spojené království

— Tata Steel Tubes BV, Oosterhout and Zwijndrecht, Nizozemsko

— Marcegaglia Carbon Steel S.P.A, Gazoldo degli Ippoliti, Itálie

Vyvážející výrobci v Severní Makedonii

— FZC 11 Oktomvri AD, Kumanovo

— IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o. Kavadarci

— Metalopromet Dooel, Strumica

PAO Severstal Group

— PAO Severstal, Čerepovec, Rusko

— JSC Severstal Distribution, Čerepovec, Rusko

— SIA Severstal Distribution, Riga, Lotyšsko

— Severstal Export GmbH, Manno, Švýcarsko

Vyvážející výrobci v Turecku:

— Noksel Celik Boru Sanayi, Ankara

— Özdemir Boru Profil San. ve Tic. Ltd. Şti., Zonguldak

— Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi, Iskenderun

— Yücel Boru ve Profil Endüstrisi, Istanbul

Dovozci v Unii zařazení do vzorku, kteří nejsou ve spojení

— Kromat Trading Ltd, Londýn, Spojené království

— Carl Spaeter GmbH, Duisburg, Německo

1.7. **Období šetření a posuzované období**

(18) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2017 do 30. června 2018 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2015 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Dotčený výrobek**

(19) Dotčeným výrobkem jsou svařované trouby, trubky a duté profily se čtvercovým nebo obdélníkovým příčným průřezem, ze železa (kromě litiny) nebo z oceli (kromě nerezavějící oceli), přičemž jsou vyloučeny trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody a pažnice a čerpací trubky používané při vrtné těžbě ropy nebo plynu, pocházející ze Severní Makedonie, Ruska a Turecka, v současnosti kódů KN 7306 61 92 a 7306 61 99 (dále jen „dotčený výrobek“).

(20) Duté profily se používají v širokém spektru aplikací, např. u nosných dílů konstrukcí a za účelem nesení zátěže v odvětví stavebnictví, u manipulačního zařízení, obráběcích strojů, v automobilovém odvětví, u zemědělských strojů, zemědělského vybavení a pro jiné podobné účely.

2.2. **Obdobný výrobek**

(21) Šetření prokázalo, že následující výrobky mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití:

— dotčený výrobek,

— výrobek vyráběný a prodávaný na domácím trhu dotčených zemí,

— výrobek vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie.

(22) Komise rozhodla, že tyto výrobky jsou proto obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

3. **DUMPING**

3.1. **Severní Makedonie**

(23) V Severní Makedonii se nacházejí tři vyvážející výrobci, kteří spolupracovali v rámci šetření, konkrétně společnosti FZC 11 Oktomvri AD (dále také „FZC“), IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o. (dále také „IGM“) a Metalopromet Dooel (dále také „Metalopromet“).

3.1.1. *Běžná hodnota*

(24) Pro výpočet běžné hodnoty Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda byl celkový objem domácího prodeje u každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce reprezentativní. Objem domácího prodeje se považuje za reprezentativní tehdy, pokud celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představuje u každého vyvážejícího výrobce alespoň 5 % jeho celkového objemu prodeje výrobku, který je předmětem přezkumu, na vývoz do Unie.

(25) V případě jednoho z vyvážejících výrobců, konkrétně společnosti FZC, nebyl celkový prodej na domácím trhu reprezentativní ve smyslu čl. 2 odst. 2 základního nařízení.

(26) Jelikož obdobný výrobek nebyl prodáván na domácím trhu v reprezentativním množství, v případě tohoto spolupracujícího vyvážejícího výrobce vypočítala Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

(27) Pokud v případě typu výrobku nedošlo k žádnému ziskovému prodeji, byla běžná hodnota pro daný typ výrobku vypočítána tak, že k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly spolupracujícímu vyvážejícímu výrobci během období šetření, byly připočteny tyto položky:

a) vážené průměrné prodejní, režijní a správní náklady vynaložené během období šetření spolupracujícím vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku a

b) vážený průměrný zisk dosažený během období šetření spolupracujícím vyvážejícím výrobcem při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

Pokud v případě typu výrobku došlo k ziskovému prodeji, byla běžná hodnota pro daný typ vypočítána použitím prodejních, režijních a správních nákladů tohoto typu a zisku namísto vážených průměrných prodejních, režijních a správních nákladů a zisku.

(28) V případě společností IGM a Metalopromet Komise na základě zkoušky reprezentativnosti popsané ve 24. bodě odůvodnění zjistila, že obdobný výrobek byl na domácím trhu prodáván v celkovém reprezentativním množství.

(29) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(30) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jeho prodej je, či není ziskový, pokud:

a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představuje více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku a

b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(31) V tomto případě je běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje uvedeného typu výrobku během období šetření.

(32) V případě, kdy bylo méně než 80 % veškerého domácího prodeje ziskových nebo byl vážený průměr prodejních cen nižší než výrobní náklady, byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr pouze u ziskového prodeje.

(33) Jestliže byl prodej určitého typu obdobného výrobku v běžném obchodním styku nulový nebo nedostatečný, nebo v případech, kdy nebyl určitý typ výrobku na domácím trhu prodáván v reprezentativním množství, vypočetla Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení, jak se popisuje výše ve 27. bodě odůvodnění.

(34) Šetřením bylo zjištěno, že v případě společností IGM a Metalopromet byl prodej některých typů obdobného výrobku v běžném obchodním styku nulový nebo nedostatečný, nebo se určitý typ výrobku na domácím trhu neprodával v reprezentativním množství. V případě takových typů výrobků byla běžná hodnota vypočtena v souladu s čl. 2 odst. 3 a čl. 2 odst. 6 základního nařízení. U zbývajících typů vycházela běžná hodnota z domácích cen v rámci běžného obchodního styku.

(35) Ve svých připomínkách ke konečnému poskytnutí informací žadatel tvrdil, že přístup k výpočtu běžné hodnoty, jak je popsán výše, byl nekonzistentní. Žadatel tvrdil, že Komise měla u všech vývozců v Severní Makedonii použít početně zjištěnou běžnou hodnotu (na rozdíl od domácího prodeje), a to zejména proto, že domácí trh v Severní Makedonii není reprezentativní referenční hodnotou pro porovnání s prodejem na trhu Unie z důvodu jeho velikosti, finančních kapacit a podmínek hospodářské soutěže.

(36) Komise poznamenává, že její přístup k výpočtu běžné hodnoty důsledně vycházel z metodiky stanovené v článku 2 základního nařízení. Nezohlednění cen, při kterých existuje dostatečný objem prodeje v rámci běžného obchodního styku, jak to navrhuje žadatel, by bylo v rozporu s tímto ustanovením. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

3.1.2. *Vývozní cena*

(37) Všichni tři vyvážející výrobci v Severní Makedonii vyváželi dotčený výrobek přímo nezávislým odběratelům v Unii. Proto byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek při prodeji na vývoz do Unie.

3.1.3. *Srovnání*

(38) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu na základě ceny ze závodu.

(39) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na srovnatelnost ceny. Provedly se úpravy s ohledem na slevy, náklady na manipulaci, nakládku a vedlejší náklady, dopravu, úvěrové náklady, bankovní poplatky, balení a provize.

3.1.4. *Dumpingové rozpětí*

(40) Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(41) Úroveň spolupráce ze Severní Makedonie byla vysoká, protože vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval téměř 100 % celkového vývozu do Unie v období šetření. Na tomto základě jsou dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z dovozní ceny CIF následující:

Společnost	Dumpingové rozpětí (%)
FZC 11 Oktomvri AD	8,5
IGM-Trade Ilija I dr. d.o.o.	1,5
Metalopromet Dooel	1,9
Celostátní rozpětí	2,9

(42) Vzhledem k tomu, že dumpingová rozpětí u dvou ze tří severomakedonských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku jsou pod hranicí *de minimis* stanovenou v čl. 9 odst. 3 základního nařízení, ověřila Komise, zda bylo vážené průměrné celostátní dumpingové rozpětí vyšší než uvedená hranice.

(43) Celostátní dumpingové rozpětí bylo vypočteno jako vážený průměr dumpingových rozpětí stanovených pro všechny spolupracující vyvážející výrobce v Severní Makedonii. Výše dumpingu vyjádřená jako procento hodnoty CIF vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců byla 2,9 %, to znamená, že se nacházela nad hranicí *de minimis* stanovenou ve výši 2 %.

3.2. **Rusko**

(44) V Rusku byl jeden vyvážející výrobce, který spolupracoval při šetření, konkrétně společnost PAO Severstal (dále jen „Severstal“).

3.2.1. *Běžná hodnota*

(45) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje společnosti Severstal reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie během období šetření. V tomto ohledu byl proto celkový objem prodeje obdobného výrobku společnosti Severstal na domácím trhu reprezentativní.

(46) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(47) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jeho prodej je, či není ziskový, pokud:

a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představuje více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku a

b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(48) V tomto případě je běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje uvedeného typu výrobku během období šetření.

(49) V případě, kdy bylo méně než 80 % veškerého domácího prodeje ziskových nebo byl vážený průměr prodejních cen nižší než výrobní náklady, byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr pouze u ziskového prodeje.

(50) Jestliže byl prodej určitého typu obdobného výrobku v běžném obchodním styku nulový nebo nedostatečný, nebo v případech, kdy nebyl určitý typ výrobku na domácím trhu prodáván v reprezentativním množství, vypočetla Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení, jak se popisuje výše ve 27. bodě odůvodnění.

(51) Šetřením se zjistilo, že běžná hodnota pro jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce vycházela v případě některých typů výrobku z váženého průměru cen celkového domácího prodeje příslušného typu výrobku během období šetření, v případě některých typů výrobku vycházela z domácích cen v rámci běžného obchodního styku a v případě některých typů výrobku byla vypočítána v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

3.2.2. *Vývozní cena*

(52) Společnost Severstal používala při prodeji do Unie během období šetření tři prodejní kanály. Dotčený výrobek tedy prodávala přímo prvnímu nezávislému zákazníkovi v Unii, a to prostřednictvím dovozců ve spojení v Unii a prostřednictvím obchodníka ve spojení ve Švýcarsku.

(53) Jestliže vyvážející výrobce vyvezl dotčený výrobek přímo nezávislým odběratelům v Unii, a v případech, kdy byl prodej uskutečněn prostřednictvím obchodníka ve spojení ve Švýcarsku, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek při jeho prodeji na vývoz do Unie.

(54) U prodeje prostřednictvím dovozců ve spojení byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení vypočítána na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii. Byly provedeny úpravy ceny o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, správních a režijních nákladů, a o zisk.

(55) Komise s cílem stanovit přiměřenou úroveň zisků posoudila informace získané od tří dovozců zařazených do vzorku. Šetření však odhalilo, že dva z dovozců zařazených do vzorku působili jako distributoři široké škály výrobků pořizovaných primárně v Unii, přičemž dovoz dotčeného výrobku představoval velmi malou část jejich obchodní činnosti. Ani jedna z těchto společností nemohla oddělit ziskové rozpětí související s dovozní činností od ziskového rozpětí své celkové činnosti. Ziskové rozpětí uvedených společností proto neodráželo jejich činnost související s dovozem a opětovných prodejem dotčeného výrobku. Hlavní činností třetího dovozce, který není ve spojení, byl dovoz a opětovný prodej dotčeného výrobku, a proto vykazované ziskové rozpětí tuto činnost odráželo řádně. Následně se ziskové rozpětí tohoto dovozce použilo při výpočtu vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Ziskové rozpětí činilo [2 % až 6 %].

3.2.3. *Srovnání*

(56) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu jediného vyvážejícího výrobce na základě ceny ze závodu.

(57) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na srovnatelnost ceny. Provedly se úpravy s ohledem na dopravu, náklady na manipulaci, nakládku a vedlejší náklady, pojištění, balení, úvěrové náklady, dovozní poplatky, bankovní poplatky, slevy a provize.

(58) Spolupracující vyvážející výrobce rovněž požadoval úpravu kvůli záporným úvěrovým nákladům na prodej na vývoz v eurech na základě čl. 2 odst. 10 písm. g) základního nařízení. Vyvážející výrobce tvrdil, že veškerý prodej do Unie byl v eurech a že průměrná sazba LIBOR v eurech byla v období šetření záporná. Komise konstatuje, že účelem úpravy úvěrových nákladů podle čl. 2 odst. 10 písm. g) je zohlednit podmínky úvěru dohodnuté mezi prodejcem a kupujícím v době uzavření smlouvy nebo prodeje. Ve skutečnosti jde o faktor, který byl zohledněn při určování účtované ceny, a to bez ohledu na skutečné náklady nebo zisky, k nimž nakonec došlo při tomto prodeji, neboť tyto náklady nebo zisky nebylo možné zohlednit při smluvním stanovení ceny. V každém případě, a aniž by byly dotčeny výše uvedené skutečnosti, společnost neprokázala, že by to mělo vliv na cenu a cenovou porovnatelnost, a proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(59) Pokud jde o prodej na vývoz uskutečněný prostřednictvím obchodníka ve spojení se sídlem ve Švýcarsku, vyvážející výrobce tvrdil, že švýcarský obchodník jednal jako jeho interní oddělení prodeje, se kterým tvořil jeden hospodářský subjekt. Vyvážející výrobce poukázal na to, že švýcarský obchodník je jeho 100 % dceřinou společností, která odpovídá za prodej dotčeného výrobku do Unie. Proto by podle spolupracujícího vyvážejícího výrobce neměla Komise upravovat svoji vývozní cenu o provizi.

(60) Šetřením však bylo zjištěno, že neexistuje výhradní vztah mezi mateřskou společností a obchodníkem ve Švýcarsku, pokud jde o prodej do Unie, a že v rámci skupiny existovaly další subjekty včetně vyvážejícího výrobce prodávajícího i přímo, které se zabývaly vývozem do Unie. Jak se uvádí v 52. bodě odůvodnění, mateřská společnost v Rusku udržovala pro dotčený výrobek tři různé vývozní kanály do Unie. Z těchto důvodů Komise dospěla k závěru, že vztah mezi vyvážejícím výrobcem a jeho společností ve spojení ve Švýcarsku nebyl vztahem integrovaného a vnitřního oddělení prodeje, na základě čehož by tyto dva právní subjekty bylo možné považovat za jeden hospodářský subjekt. Namísto toho Komise usoudila, že společnost ve spojení ve Švýcarsku působila spíše jako agent pracující na bázi provizí ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Proto bylo zamítnuto tvrzení, že vyvážející výrobce a jeho obchodník ve spojení ve Švýcarsku tvoří jeden hospodářský subjekt. V důsledku toho byla vývozní cena upravena v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení odečtením provizí. Výpočet provizí vycházel z prodejních, správních a režijních nákladů obchodníka a přiměřeného ziskového rozpětí, jak je stanoveno v 55. bodě odůvodnění, na základě informací poskytnutých dovozci, kteří nejsou ve spojení, v Unii.

3.2.4. *Dumpingové rozpětí*

(61) Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(62) Úroveň spolupráce z Ruska byla vysoká, protože vývoz spolupracujícího vyvážejícího výrobce představoval přibližně 85 % celkového vývozu do Unie v období šetření. Na tomto základě jsou dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z dovozní ceny CIF následující:

Společnost	Dumpingové rozpětí (%)
PAO Severstal	– 1,4
Celostátní rozpětí	– 1,4

(63) Vzhledem k vysoké úrovni spolupráce v Rusku bylo celostátní dumpingové rozpětí stanoveno na stejné úrovni jako dumpingové rozpětí stanovené pro spolupracujícího vyvážejícího výrobce.

(64) Ve svých připomínkách ke konečnému poskytnutí informací žadatel tvrdil, že Komise neměla stanovovat celostátní dumpingové rozpětí na stejné úrovni jako dumpingové rozpětí stanovené pro jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce, ale měla místo toho vypočítat celostátní rozpětí v souladu s článkem 18 základního nařízení.

(65) Tvrzení žadatele, že by bylo nespravedlivé zakládat celostátní rozpětí na zjištění, která se týkala spolupracujícího vyvážejícího výrobce, nebylo dále vysvětleno a žadatel ani nepředložil žádné další informace ani důkazy, jimiž by toto své tvrzení podložil. Jak se uvádí v 62. bodě odůvodnění, úroveň spolupráce ze strany Ruska byla vysoká a poskytnuté údaje se považovaly za reprezentativní bez ohledu na to, zda tento vývoz uskutečnil jeden nebo více výrobců v Rusku. Kromě toho, i kdyby Komise použila pro výpočet zbytkového cla většinu vyvážených druhů výrobku spolupracujícího vyvážejícího výrobce, celostátní rozpětí by zůstalo pod úrovní *de minimis*. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(66) Pokud jde o dovoz dutých profilů z Ruska, šetření by se vzhledem k negativnímu celostátnímu dumpingovému rozpětí mělo ukončit bez přijetí opatření v souladu s čl. 9 odst. 3 základního nařízení.

3.3. **Turecko**

(67) Při šetření spolupracovalo deset vyvážejících výrobců v Turecku. Jak se uvádí ve 13. bodě odůvodnění, Komise vybrala vzorek tří společností, konkrétně Noksel Celik Boru Sanayi, Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi a Yücel Boru ve Profil Endüstrisi.

3.3.1. *Běžná hodnota*

(68) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje pro každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie během období šetření. Na základě tohoto kritéria byl celkový objem prodeje obdobného výrobku na domácím trhu pro každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce reprezentativní.

(69) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(70) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jeho prodej je, či není ziskový, pokud:

a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představuje více než 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu výrobku a

b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(71) V tomto případě je běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje uvedeného typu výrobku během období šetření.

(72) V případě, kdy bylo méně než 80 % veškerého domácího prodeje ziskových nebo byl vážený průměr prodejních cen nižší než výrobní náklady, byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr pouze u ziskového prodeje.

(73) Jestliže byl prodej určitého typu obdobného výrobku v běžném obchodním styku nulový nebo nedostatečný, nebo v případech, kdy nebyl určitý typ výrobku na domácím trhu prodáván v reprezentativním množství, vypočetla Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení, jak se popisuje výše ve 27. bodě odůvodnění.

(74) Šetřením se zjistilo, že běžná hodnota pro tři spolupracující vyvážející výrobce u některých typů výrobku vycházela z váženého průměru cen celkového domácího prodeje příslušného typu výrobku během období šetření, u některých typů výrobku vycházela z domácích cen v rámci běžného obchodního styku a v případě některých typů výrobku byla vypočítána v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

3.3.2. *Vývozní cena*

(75) Všichni tři vyvážející výrobci v Turecku vyváželi dotčený výrobek přímo nezávislým odběratelům v Unii. Proto byly vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanoveny na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek při prodeji na vývoz do Unie.

3.3.3. *Srovnání*

(76) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu tří vyvážejících výrobců na základě ceny ze závodu.

(77) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na srovnatelnost ceny. Provedly se úpravy o rozdíly v nákladech na dopravu a manipulaci, úvěrové náklady, provize, balení, bankovní poplatky a slevy na konci roku.

(78) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že běžná hodnota by měla být upravena na základě čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení, a to z důvodu režimu aktivního zušlechťovacího styku, při kterém se clo na dovážené vstupy neplatí, pokud se vyváží ekvivalentní množství hotového výrobku. Vyvážející výrobce sice prokázal, že neplatil clo za některé ze vstupů, které mohly být začleněny do vyváženého výrobku, neprokázal ale, že rovnocenné clo bylo zaplaceno za vstupy, které byly začleněny do hotového výrobku určeného pro domácí trh. V důsledku toho vyvážející výrobce neprokázal, že použití režimu aktivního zušlechťovacího styku ovlivňuje srovnatelnost cen, a proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(79) Ve svých připomínkách ke konečnému poskytnutí informací žadatel tvrdil, že Komise neposkytla dostatečné vysvětlení týkající se použití režimu aktivního zušlechťovacího styku ze strany vývozce a jeho vlivu na dumpingové rozpětí. Žadatel uvedl, že existují i další otevřené otázky, ale nevyjádřil je.

(80) Komise poznamenává, že cílem 78. bodu odůvodnění bylo vysvětlit žádost o úpravu a důvody jejího zamítnutí, nikoli vysvětlit použití režimu aktivního zušlechťovacího styku ze strany vyvážejících vývozců. Použití režimu aktivního zušlechťovacího styku jako takové nemá na výpočet dumpingu vliv. Důležité je pouze tehdy, když ovlivňuje porovnatelnost cen mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou. O tento případ se však nejednalo, jak se vysvětluje výše v 78. bodě odůvodnění. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(81) Žadatel ve svém podání z 26. března 2019 tvrdil, že existují fyzické rozdíly mezi údajně stejnými typy výrobků prodávaných v Unii a prodávaných na domácím trhu, neboť turečtí vyvážející výrobci použili odlišné normy při prodeji do Unie (EN 10219) a při prodeji na domácím trhu (TS 5314). Turecká norma podle žadatele stanoví podstatně jinou toleranci množství než norma Unie. To znamená, že by nominální množství nahlášená tureckými vyvážejícími výrobci podstatně zkreslila skutečná přepravená množství, a tím i uvedené jednotkové ceny. V důsledku toho by byla dumpingová rozpětí uměle nízká. Pro odstranění zkreslení by tudíž byla zapotřebí úprava běžné hodnoty směrem nahoru.

(82) Tvrzení žadatele vychází ze dvou předpokladů: i) že vyvážející výrobci používají na domácím trhu normu TS 5314 a ii) že výpočet dumpingu vycházel z nominální namísto skutečné hmotnosti. Vyvážející výrobci ve svých podáních z 26. března a 1. a 2. dubna 2019 oba předpoklady zpochybnili tvrzením, že i) během období šetření nepoužívali normu TS 5314 a ii) že údaje v dotazníku vycházely ze skutečné a nikoli nominální hmotnosti. Komise oba aspekty ověřila a potvrdila.

(83) Žadatel ve svém podání z 5. dubna 2019 toto tvrzení zopakoval, přičemž poukázal na to, že vyvážející výrobci mohli používat normu TS 5314 mimo období šetření. Žadatel zpochybnil zjištění, že turecké společnosti při prodeji na domácím trhu nedodržují turecké normy. Žadatel rovněž zpochybnil způsob, jakým byla skutečná hmotnost stanovena nebo vypočtena.

(84) Komise potvrdila, že o používání norem i o hmotnosti výrobku se diskutovalo s vyvážejícími výrobci a že byly obě otázky ověřeny během inspekcí na místě. Uvedené otázky byly identifikovány již během předchozích šetření týkajících se tohoto výrobku a během tohoto šetření se jim věnovala zvláštní pozornost. Tvrzení žadatele bylo proto zamítnuto.

(85) Ve svých připomínkách ke konečnému poskytnutí informací žadatel zopakoval svoje tvrzení, že vyvážející výrobci v Turecku používají standardní přepočet hmotnosti, což vede k odlišné konečné ceně na tunu v závislosti na normě. Žadatel tvrdil, že Komise neposkytla dostatečné vysvětlení, pokud jde o ověření použití skutečném a nikoli teoretické hmotnosti vyvážejícími výrobci při fakturaci.

(86) Jak se vysvětluje v 84. bodě odůvodnění, Komise ověřila, že vyvážející výrobci zařazení do vzorku ve své odpovědi na antidumpingový dotazník uvedli skutečnou hmotnost dotčeného výrobku a obdobného výrobku prodávaného do Unie a na domácím trhu. Komise vybrala vzorek faktur pro zákazníky na domácím trhu a zákazníky v Unii a posoudila hmotnost na základě přepravních dokumentů a přepravních faktur, jakož i celních prohlášení týkajících se prodeje zákazníkům v Unii. Ověřením se potvrdilo, že vyvážející výrobci nahlásili skutečnou hmotnost prodávaného výrobku, a nikoli teoretickou hmotnost na základě normy.

(87) Ve svém podání z 15. dubna 2019 žadatel rovněž tvrdil, že podle průzkumu trhu turečtí vývozci vystavují faktury do Spojeného království na základě normy EN 10219, přičemž ve skutečnosti vyrábějí a přepravují do Spojeného království duté profily, které se vyrábějí podle normy BS 4848. Žadatel dále tvrdil, že v takovém případě by teoretická hmotnost fakturovaného výrobku byla zkreslená. Žadatel tvrdil, že ke zkreslení dochází, neboť i) nominální hmotnost vychází z délky násobené nominální hmotností na jednotku délky; a ii) vystavení faktury podle normy EN umožňuje méně kilogramů na metr (3,30 kg/m), než je skutečná hmotnost na metr podle normy BS (3,45 kg/m). Žadatel tvrdil, že kvůli přizpůsobení se tomuto zkreslení se musí cena prodeje ve Spojeném království snížit v průměru o 3,5 %.

(88) Komise poznamenává, že žadatel neposkytl žádné důkazy o této praxi. Komise během svého šetření nezískala žádné důkazy, které by tuto praxi potvrzovaly. Kromě toho, jak se uvádí v 82. bodě odůvodnění, Komise zjistila, že vyvážející výrobci zařazení do vzorku ve své odpovědi na antidumpingový dotazník uvedli skutečnou hmotnost dotčeného výrobku a obdobného výrobku prodávaného do Unie a na domácím trhu. Při výpočtu dumpingu se použila uvedená skutečná, a nikoli teoretická hmotnost. Toto tvrzení žadatele bylo proto rovněž zamítnuto.

(89) Ve svých připomínkách ke konečnému poskytnutí informací žadatel zopakoval svoje tvrzení, které je shrnuté v 87. bodě odůvodnění, ohledně fakturace podle normy EN 10219, ale prodeje podle normy BS 4848, což vedlo k údajnému rozdílu v nominální hmotnosti. Žadatel rovněž tvrdil, že poskytl důkazy, které tento postup prokazují.

(90) Důkazy, které uvádí žadatel, poukazují na to, že dovozci výrobek nabízejí podle normy BS 4848, nikoli však na to, že by prováděli fakturaci podle normy EN 10219. Jak se ale vysvětluje výše, i kdyby tomu tak bylo, výpočet dumpingu vycházel ze skutečné, a nikoli nominální hmotnosti. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(91) Jedna zúčastněná strana ve svých připomínkách ke konečnému poskytnutí informací tvrdila, že struktura nákladů tureckých výrobců by byla odlišná o struktury nákladů výrobců v Unii a že tento rozdíl by měl být při výpočtu dumpingového rozpětí zohledněn.

(92) Dlužno připomenout, že při určování dumpingových rozpětí neexistuje právní základ pro zohledňování rozdílů ve struktuře nákladů dotčených vyvážejících výrobců a výrobního odvětví Unie. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(93) Jedna zúčastněná strana ve svých připomínkách ke konečnému poskytnutí informací tvrdila, že na tureckou běžnou hodnotu má vliv rozdíl mezi cenou surovin pro obdobný výrobek vyráběný pro turecký domácí trh a cenou surovin pro dotčený výrobek vyráběný pro vývozní trh. Tato strana konkrétně tvrdila, že turečtí výrobci využívají pro domácí trh dražší suroviny než pro vývozní trhy.

(94) Komise v reakci na uvedené připomínky poznamenala následující. Připomněla, že úpravy provedené podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení lze provést pouze u rozdílů, které mají vliv na porovnatelnost cen, a nikoli na porovnatelnost nákladů. V této souvislosti Komise poznamenala, že zúčastněná strana, která uvedla toto tvrzení, nepředložila důkaz, že by existoval rozdíl mezi náklady domácího a vyváženého výrobku. Komise v každém případě poznamenala, že ze šetření nevyplynul žádný důkaz, který by potvrdil toto tvrzení, takže připomínky zúčastněné strany zůstaly nepodložené. Zúčastněná strana rovněž neposkytla důkaz, že by se jakýkoli cenový rozdíl, *quod non*, odrazil v ceně účtovaného výrobku, čímž by se ovlivnila porovnatelnost cen mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

3.3.4. *Dumpingové rozpětí*

(95) Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(96) Úroveň spolupráce z Turecka byla vysoká, protože vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval téměř 100 % celkového vývozu do Unie v období šetření. Na tomto základě jsou dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z dovozní ceny CIF následující:

Společnost	Dumpingové rozpětí (%)
Noksel Celik Boru Sanayi	0,5
Tosçelik Profil ve Sac Endüstrisi	– 3,6
Yücel Boru ve Profil Endüstrisi	2,5
Celostátní rozpětí	– 0,03

(97) Vzhledem k tomu, že dumpingové rozpětí jednoho vyvážejícího výrobce je negativní a dumpingové rozpětí dalšího vyvážejícího výrobce je pod hranicí *de minimis* stanovenou v čl. 9 odst. 3 základního nařízení, ověřila Komise, zda bylo vážené průměrné celostátní dumpingové rozpětí vyšší než uvedená hranice.

(98) Celostátní dumpingové rozpětí bylo vypočteno jako vážený průměr dumpingových rozpětí stanovených pro společnosti zařazené do vzorku. Takto vypočítané dumpingové rozpětí vyjádřené jako procento hodnoty CIF vývozu ve vzorku činilo – 0,03 %.

(99) Pokud jde o dovoz dutých profilů z Turecka, šetření by se vzhledem k negativnímu celostátnímu dumpingovému rozpětí mělo ukončit bez přijetí opatření.

(100) Vzhledem k tomuto závěru je žádost o individuální zjišťování uvedená ve 14. bodě odůvodnění bezpředmětná.

(101) Jedna zúčastněná strana ve svých připomínkách ke konečnému poskytnutí informací tvrdila, že Rumunsko je vzhledem ke své relativní blízkosti k Turecku obzvlášť zranitelné vůči dovozu z této země. Zúčastněná strana tvrdila, že tato zvláštní situace rumunského trhu by se měla zohlednit při výpočtu dumpingového rozpětí.

(102) Zúčastněná strana ale nevysvětlila, jak by bylo možné takové zvláštní posouzení jednotlivých zemí při výpočtu dumpingového rozpětí uskutečnit v souladu se základním nařízením. Argumenty, které zúčastněná strana předložila na podporu svého tvrzení, se týkaly újmy a zájmu Unie, a nikoli dumpingu. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(103) Jeden turecký vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečnému poskytnutí informací tvrdil, že jeho skutečné dumpingové rozpětí by bylo pod hranicí *de minimis*, pokud by Komise při porovnávání druhů výrobku používala podrobnější strukturu, tedy konkrétně kdyby zjišťovala skutečný rozměr a tloušťku profilů místo toho, aby se seskupovala. Tento argument byl vznesen již během šetření. Ve svém původním tvrzení vyvážející výrobce uvedl, že cena dutých profilů se proměňuje v závislosti na jejich rozměru a tloušťce.

(104) Komise poznamenala, že cena dutých profilů se v závislosti na jejich rozměrech a tloušťce skutečně proměňuje, pokud uvedená cena vychází z délky (tj. na 1 metr). Tato varianta není tak významná, neboť duté profily se prodávají na hmotnost (tj. na 1 kilogram). Výpočet dumpingu vycházel z cen na kilogram, a tedy seskupení rozměrů a tloušťky bylo neopodstatněné. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroba v Unii

(105) Obdobný výrobek v Unii v období šetření vyrábělo více než 40 výrobců. Tito výrobci představují „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(106) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena na základě dostupných informací o výrobními odvětví Unie, jako jsou informace uvedené v podnětu a ověřené údaje shromážděné od Evropského svazu pro ocelové trubky. Celková výroba v Unii během období šetření tedy činila 3,4 milionu tun.

(107) Jak je uvedeno v 7. bodě odůvodnění, do vzorku byli vybráni čtyři výrobci v Unii, kteří představují více než 30 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.

4.2. Spotřeba Unie

(108) Komise stanovila spotřebu Unie na základě celkového prodeje výrobců v Unii na trhu Unie a celkového dovozu ze třetích zemí, přičemž vycházela z údajů Eurostatu. Spotřeba Unie během období šetření byla stanovena na 4 251 597 tun.

4.3. Dovoz z dotčených zemí

4.3.1. *Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(109) Šetřením se stanovilo, jak je vysvětleno v 63. a 96. bodě odůvodnění, celostátní dumpingové rozpětí *de minimis* v Rusku a Turecku, a v důsledku toho se šetření v případě těchto zemí musí ukončit.

(110) Zjistilo se, že celostátní dumpingové rozpětí v případě Severní Makedonie činí 2,9 %. Jen dovoz společnosti FZC lze ale považovat za dumpingový, neboť, jak se uvádí ve 41. a 42. bodě odůvodnění, dumpingová rozpětí v případě ostatních dvou společností byla pod hranicí *de minimis* na úrovni 2 %, jak je stanovena v čl. 9 odst. 3 základního nařízení.

(111) Objem dumpingového dovozu ze Severní Makedonie dosáhl během období šetření úrovně [15 000 až 25 000] tun. Během období šetření představoval [0,35 % až 0,59 %] spotřeby Unie a [1,60 % až 2,66 %] celkového dovozu dotčeného výrobku do Unie.

(112) Podle čl. 9 odst. 3 základního nařízení se újma obvykle považuje za zanedbatelnou, pokud dotčený dovoz představuje méně než objemy stanovené v čl. 5 odst. 7 základního nařízení. Na druhé straně a v případě neexistence kumulace se v čl. 5 odst. 7 uvádí, že tento objem musí představovat podíl na trhu ve výši alespoň 1 % spotřeby dotčeného výrobku v Unii.

(113) Jak se uvádí v 109. bodě odůvodnění, v současném šetření představoval podíl daného dovozu na trhu [0,35 % až 0,59 %] spotřeby Unie, což je méně než požadavek podílu na trhu stanovený v čl. 9 odst. 3.

(114) Proto a vzhledem k tomu, že neexistují důkazy o opaku, dospěla Komise k závěru, že by se újma měla považovat za zanedbatelnou, protože objem dumpingového dovozu ze Severní Makedonie představuje méně než objemy stanovené v čl. 5 odst. 7 základního nařízení.

(115) Vzhledem k zanedbatelné, ne-li nulové újmě, by se šetření, pokud jde o dovoz dutých profilů ze Severní Makedonie, mělo ukončit bez přijetí opatření v souladu s čl. 9 odst. 3 základního nařízení.

5. ZÁVĚRY A POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

(116) Vzhledem k uvedeným skutečnostem by antidumpingové řízení týkající se dovozu dutých profilů pocházejících z Republiky Severní Makedonie, Ruska a Turecka mělo být zastaveno.

(117) Ve světle uvedených zjištění se žádost o celní evidenci, kterou předložil žadatel, stala bezpředmětnou.

(118) Všechny zúčastněné strany byly informovány o zjištěních Komise a byla jim poskytnuta lhůta, během níž mohly předložit připomínky.

(119) Výbor zřízený podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení nevydal stanovisko.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Antidumpingové řízení týkající se dovozu svařovaných trub, trubek a dutých profilů se čtvercovým nebo obdélníkovým příčným průřezem, ze železa (kromě litiny) nebo z oceli (kromě nerezavějící oceli), přičemž jsou vyloučeny trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody a pažnice a čerpací trubky používané při vrtné těžbě ropy nebo plynu, pocházející ze Severní Makedonie, Ruska a Turecka, v současnosti kódů KN 7306 61 92 a 7306 61 99, se zastavuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 27. června 2019.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER